

רחל



כמה נקודות ברחל המקראית וברחל שלנו -

את רחל המקראית אנו פוגשים לראשונה עם הציאן "כי רועה היא". היא לוקחת על עצמה עבודה קשה, שבד"כ מיוחסת לגרים ועושה אותה בפשטות כמאן מאליה. ממש כמו רחל שלנו מנהלת המשק, הרפת וכל מה שבוך בכך.

כשיעקב רואה את רחל, רגע לאחר שהוא מנין מהרועים שרק כמה גרים יבאים לעלל

את האזן מלא פי הזאר, הוא נעש אליה לבדו וברגע זולל את האזן בעצמו ומשקה את הציאן. מאיש תפ יושב אוהלים, הוא הופך לגבר של השכונה. מט אחד באישה הזאת והוא מתמלא אנרגיות של כמה גרים זבת אחת, כאילו את רחל שלנו הוא רואה, שיוצרת זמנא, זמילי חמות, חיזוק ודוגמא אישית לרוח לחניכיים ולקולות להאמין בעצמם, להתקדם ולהתעצב.

יעקב אהב אותה ועודדו כפי לכבת זה ד שנים ועוד ד שנים. מעטות הנשים שכתב עליהן שכן זגן אהב אותן. ויעקב באהבתו

אותה נדמו השנים כימים אחדים לעיניו. וזי מאתנו לא אהב את רחל אהבה מוצהרת, מפורשת אהבה כנה ואמתית.

לאחר שישאו יעקב ורחל, לאחר שנים של עקרות, מוחלת רחל על כבודה ונתנת את בלהה לאישה כפי להקים ממנה בית, כמה מחילה על כבוד. העיקר החניכיים, העיקר העבודה שתעשה. וידוע מה שאמרו חז"ל, שמי שזרח מהכבוד, הכבוד חזף אחריו.

רחל מלכה את יעקב כשהוא עומד את בית אביה בעד אמי. נדרש ממנה אומץ לעזוב ואומץ לחזור אל האב נודע בארץ,

לפתח בחיים חדשים. מי שמכיר את רחל קצת מקרוב יודע מה זה אומץ.

כשחושבים על זניבת התרפים, על הישיבה על הזמל והשקר של רחל לאביה אליה, מתעוררת אסוציאציה הפוכה אל רחל שלנו.

הישרה, הכנה העומדת מאחורי האמת לזי היסוס. רחל שלנו, בניצוד לזו המקראית, זכה גם בניצוד הורס ועושה זאת

זמסירות מעוררת כבוד.

רחל אנו נזכרת שוב בירמיהו ומאז לדורות כיום הנני. כמו רחל שלנו שהוריה, בן זגה, ירביה, נכדיה, חניכיה ותלמידיה,

נמצאים כל אחד לחוד בראש מעיניה. כללם היא דוגלת, מלכת, מצמיחה, מוליכה, את כללם היא אהבת כאילו היה כל אחד

מהם יחיד.

רחל, תודה על שהצמחת אותנו, על המקצועיות ועל הדוגמא אישית שאת עזרנו.

שתמיכי זכריות בשמחה וזנות ליהנות מעוד הרבה שנים של כל האוב הזה.

צוות תנ"ך לדורותינו.